

angaaer, da skal jeg bemærke, at det, naar de ærede Medlemmer ville læse Begyndelsen af § 26 skarpt, vil sees, at der, saaledes som Ordene falde, udkommer et meget bedrøveligt Resultat af den, nemlig det, at Indholdet af alle de foregaaende Paragrafer i Grunden forsvinder, med Undtagelse af Bestemmelserne om de midlertidige Lønningstillæg. Der staaer nemlig: „Bevillingerne i de foregaaende Paragrafer hjemle kun midlertidige Lønningsforbedringer for de Embeder og Bestillinger, der tidligere have erhvervet en lovlig Ret dertil, og kun med de Beløb, som følge af Lov 11te Mai 1866.“ Alle de foregaaende Paragrafers Bevillinger hjemle altsaa kun midlertidige Lønningsforbedringer. Dette er altsaa en Paragraf, som i Grunden tager alt Indholdet af alle de foregaaende Paragrafer bort, undtagen det Eine: den midlertidige Lønningsforbedring for de Embedsmænd, der have erhvervet Ret dertil. Naturligviis er dette ikke Meningen; Meningen er den, at de i de foregaaende Paragrafer hjemlede midlertidige Lønningsforbedringer kun skulle gjælde for de Embeder eller Bestillinger, der tidligere have erhvervet en lovlig Ret dertil. Men paa at udtrykke dette skarperer gaaer vort Endringsforslag under Nr. 7 ud.

Andre: Som det høitærede Thing vil see, har jeg ikke deeltaget i at stille det Endringsforslag, som er fremkommet under Nr. 1. Jeg har hverken directe eller indirecte nogen Deel deri, og jeg troer udtrykkelig at burde bemærke dette, fordi jeg ved en foregaaende Behandling af Finantsloven jo temmelig udforlig udtalte mig om det formeentlig Urigtige, der fandtes paa denne Deel af Finantsloven. Jeg fandt dog tillige, at det ikke var af en saa væsentlig Betydning, at jeg for mit Bedkommende vilde her i Landstinget, under de nu værende Forhold, gjøre noget som helst Forsøg paa at ændre Unsiagtigheden. Da imidlertid andre ærede Medlemmer have troet, at det, da Finantsloven dog med Sikkerhed kan siges at maatte vende tilbage til Folkethinget, ogsaa kunde være værd at foretage denne Forandring, skal jeg, der aabenbart maa betragte den som en Forbedring, jo naturligviis stemme for den.

Imidlertid skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at den, naar man vil holde sig strengt til dens Form, ikke ganske siger det Samme, som Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget, siger; men jeg er tillige overbevist om, at Finantsministeren ikke heri vil kunne see nogen væsentlig Grund til at udtale sig imod den, da det forekommer mig at være evident, at Meningen dog skal være den samme. Hvad jeg nemlig vil gjøre opmærksom paa, er, at Paragrafen, som den herefter vil blive affattet, ganske vist ender med, som Tilskud fra Reservesonden og Activerne, at udføre et Beløb af 2 Millioner Rigsdaler; men, naar man vil være strengt formel, maa man jo sige, at disse 2 Millioner her kun fremkomme som et Regningsresultat, og, da der nu blandt de Summer, som ere opførte i det Foregaaende, og af hvis Sammenaddering og Subtraction dette Beløb af 2 Millioner Rd. fremgaaer som det endelige Resultat, ere forskellige, der maae betragtes som blot anslaaede, der kunne komme ind med Mere og kunne komme ind med Mindre, vil det sees, at, forsaavidt saadanne Afvigelser finde Sted, ere selve disse to Millioner stillede usikre. Saaledes som Forslaget er kommet til os, var det jo derimod aldeles klart, at, hvorledes det saa gik med Capitaloverskudet, og hvorledes det saa gik med de forskellige Udgifter, der deraf skulde afholdes, var Finantsministeren stedse berettiget til at fordre de 2 Millioner Rd. til Afholdelse af Statens Udgifter i Løbet af Aaret, og han var heller ikke berettiget til at tage Mere. Jeg er nu dog fuldkommen overbevist om, at Meningen dog er tydelig, at det fremgaaer af Alt, hvad der er forhandlet om denne Sag, at Finantsministeren i ethvert Fald skal have disse 2 Millioner, saa at, hvis f. Ex. det Tilfælde skulde indtræde, at nogen af de opførte Indtægter indkom med et mindre Beløb end her paaregnet, vilde han ikke kunne tage i Betænkning, dersom han dertil iøvrigt fandt nogen Trang, at supplere Beløbet ved yderligere Tilskud paa den sidste Sum, 41,658 Rd. 73 Sk., ligesom jeg ogsaa er overbevist om, at, hvis der skulde komme større Indtægter og færre Udgifter, vilde Finantsministeren ikke tage Mere end de to Millioner. Jeg fremhæver dette blot, for at dette Punkt ikke skal